

Får vi presentera:

Centrala Diagnosrådet

På förbundsstämman i juni -04 fattades beslut om en ny organisation för diagnosombudsverksamheten. Detta innebar att de fem centrala diagnosråden avskaffades och ersattes med ett centralt råd med representanter för de fem diagnosgrupperna, förbundsstyrelsen och förbundskansliet. Förbundsstyrelsens representant är Suzanne Ahlkvist.

Diskussionens vågor om de centrala råden har varit höga. Nya riktlinjer har arbetats fram. Den nya organisationen kommer att fungera bra, likväl som den förra. Till varje diagnosgrupp ska resurspersoner knytas, och nätverk bildas. Inom distrikt och föreningar har det diagnosinriktade arbetet varit oförändrat.

Ledamot för Bechterew-spondylitgruppen är Sven-Erik Åstrand från Falköping. Han fanns med i dåvarande Beris ledningsgrupp, och har lång erfarenhet av föreningsarbete. Han är ordförande i Reumatikerdistriktet i Skaraborg. Numera arbetar Sven-Erik på InfoMera i Falköping med föreningservice.

– Jag vill lyfta fram arbetsmarknads- och rehabiliteringsfrågor för personer med diagnosen Bechterew/pelvospondylit på förbunds nivå. Ökad information om Bechterews sjukdom behövs också.

Ledamot för artritgruppen är Lena Hedin från Borlänge. Hon arbetar heltid som projektledare på marknadskommunikation på SSAB Tunnsplåt. Lena är ledamot i distriktstyrelsen i Dalarna som informatör och är även distriktets diagnosombud.

– Jag hoppas kunna fungera som ett stöd för diagnosombuden ute i landet. Jag vill uppnå en tvåvägskommunikation mellan distriktets diagnosombud och mig, absolut ingen envägskommunikation.

Ledamot för SLE-Sjögrengruppen (systemsjukdomarna) är Greta Thorén från Norrköping. Greta har varit aktiv inom både förenings- och distriktsnivå, men har nu fokuserat på det intressepolitiska arbetet för att bevaka sjukvårdsfrågorna inom Östergötland. Har även tidigare varit ledamot i centrala rådet.

– Vi är medlemmässigt den minsta gruppen, men diagnosmässigt den största. För vår del handlar det om att ”kliva fram” ur gömmorna, engagera fler personer inom distrikt och föreningar så att bra informativa temamöten hålls. Syns och hörs vi mer, får vi fler medlemmar med ovanliga diagnoser till förbundet. Det är viktigt att tala även om det ”ovanliga”. Jag vill ha en bra dialog mellan distrikten och mig.

Ledamot för artros-spondylosguppen är Lars-Åke Larson från Tyringe i Skåne. Han är en van föreningsmänniska med engagemang inom både förening och distrikt. Har tidigare 5-årig erfarenhet från det centrala rådet. Lars-Åke har varit aktiv inom artrosprojektet och har varit med och arrangerat sex kvalificerade föreläsningar i Skåne.

– Artros är än så länge en främmande diagnos för många drabbade. T.o.m. ortopederna har svårt att acceptera artros som en reumatisk diagnos, vilket jag blev varse när jag fick en knäledsprotens nyligen. I den nya organisationen inom det centrala diagnosrådet, ser jag fram emot att träffa alla distriktets diagnosombud, för att på så sätt få möjlighet att sprida information och kunskap vidare.

Ledamot för fibromyalgi-mjukdelgruppen är Christina Andersson från Storuman. Hon har varit med från starten när de centrala råden bildades, och har lång erfarenhet av förenings- och distriktsverksamhet.

– Mitt mål är att få väl fungerande vårdprogram i hela landet. Jag ser fram emot att träffa distriktets diagnosombud, så att vi tillsammans kan sprida information och kunskap vidare. Vi är reumatikerförbundets största medlemsgrupp, och jag hoppas det finns personer som vill bli resurspersoner i den nya organisationen.

Suzanne Ahlkvist, Enköping, representerar förbundsstyrelsen i centrala rådet. Hon arbetar som ombudsman på Reumatikerdistriktet Uppsala län.

– Min arbetsuppgift är att förmedla en bra kommunikation mellan förbundsstyrelsen och centrala rådet.